

رای شماره ۱۸۷۲ تا ۱۸۷۴ مورخ ۱۳۹۷/۰۹/۲۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری (موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبات شماره ۹۲۲۰ ش الف - ۱۳۸۳/۱۲/۱۶ و ۹۳۳۹۱ ص - ۱۳۹۳/۰۸/۰۷، ۶۸۲۱ ش الف - ۱۳۷۹/۰۴/۲۷ شورای اسلامی شهر شیراز)

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۱۸۷۲ الی ۱۸۷۴

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۷/۰۹/۲۷

شماره پرونده: ۱۵۲۲/۹۶، ۱۳۹۳/۹۶، ۱۱۴۰/۹۶

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: سازمان بازرسی کل کشور و آقایان هادی ولی پور و غلامحسین نوروزی

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبات شماره ۹۲۲۰ ش الف - ۱۳۸۳/۱۲/۱۶ و ۹۳۳۹۱ ص - ۱۳۹۳/۰۸/۰۷، ۶۸۲۱ ش الف - ۱۳۷۹/۰۴/۲۷ شورای اسلامی شهر شیراز

گردش کار: الف) سرپرست معاونت حقوقی و نظارت همگانی و رئیس کمیسیون تطبیق مصوبات دستگاههای اداری سازمان بازرسی کل کشور به موجب شکایت نامه شماره ۱۵۷۱۳۰-۱۳۹۶/۷/۲۴ اعلام کرده است که:

" حضرت حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای بهرامی

رئیس محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

احتراماً مصوبات شورای اسلامی شهر شیراز با شماره ۶۸۲۱ ش الف - ۱۳۷۹/۴/۲۷ و شماره ۹۲۲۰ ش الف - ۱۳۸۲/۱۲/۱۶ [۱۳۸۳/۱۲/۱۶] با موضوع عوارض سینما و نمایشات اعم از تیاتر و کنسرت و مسابقات ورزشی و غیره و مصوبه شماره ۹۳۳۹۱ ص - ۱۳۹۳/۸/۷ با موضوع اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی در پارکها و اماکن عمومی در این سازمان مورد بررسی قرار گرفت که توجه جناب عالی را به مطالب زیر معطوف می دارد:

۱- به موجب ردیف ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱ ش الف-۱۳۷۹،۴،۲۷ شورای اسلامی شهر شیراز با افزایش عوارض شهرداری و اخذ معادل ۵٪ عوارض سینما و نمایشات اعم از تیاتر و کنسرت و مسابقات ورزشی و غیره موافقت نموده است.

۲- مطابق مصوبه (نامه) شماره ۹۲۲۰ ش الف-۱۳۸۲،۱۲،۱۶ [۱۳۸۳،۱۲،۱۶] کاهش عوارض مصوب کنسرت‌های موسیقی برای برنامه های داخلی- خارجی در جلسه مورخ ۱۳۸۳،۱۲،۱۰ شورای اسلامی شهر شیراز مطرح و مقرر گردید عوارض مذکور برای برنامه های داخلی از ۲۰ درصد به ۱۰ درصد و برنامه های خارجی از ۳۵ درصد به ۱۵ درصد کاهش یابد.

۳- شورای اسلامی شهر یاد شده به موجب مصوبه شماره ۱۳۹۳،۸،۷ ص-۹۳،۳۹۹۱ مقرر نموده است: «شهرداری شیراز به موجب نامه شماره ۱۳۹۳،۳،۲۹-۸۸۱۹۷ درخواست اصلاح بند ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱-۱۳۷۹،۴،۲۷ در خصوص اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی در پارکها و اماکن عمومی را نموده پس از وصول و ثبت به شماره ۱۳۹۳،۳،۳۱-۹۳،۲۱۶۱ دبیرخانه شورا، موضوع در کمیسیون برنامه و بودجه، امور حقوقی و املاک شورا بررسی و تصمیم کمیسیون در شصت و پنجمین جلسه علنی شورای اسلامی شهر شیراز مورخ ۱۳۹۳،۸،۵ مطرح و به موجب این مصوبه و مستند به ماده ۷۱ اصلاحی قانون شوراها و ماده ۹ آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای اسلامی شهر، بخش و شهرک مصوب ۱۳۷۸،۷،۷ هیأت وزیران و در جهت شفاف سازی نحوه اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی و دستگاههای بازی در پارکها و اماکن عمومی و خصوصی با اصلاح بند ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱-۱۳۷۹،۴،۲۷ در رابطه با دستگاههای بازی و شهربازی در پارکها و اماکن عمومی و خصوصی به شرح ذیل موافقت گردید:

الف: نحوه محاسبه عوارض استفاده از وسایل بازی و سرگرمی در اماکن و مراکز استیجاری متعلق به شهرداری

$$A = K * 5\%$$

الف- نحوه محاسبه عوارض استفاده از وسایل بازی و سرگرمی در اماکن و مراکزی که متعلق به شهرداری نمی باشند.

$$A = K * 2\% * 5$$

K: اجاره ماهیانه هر دستگاه یا هر مکان A: عوارض ماهیانه

تبصره ۱) جهت مراکزی که متعلق به شهرداری نمی باشد K نظریه کارشناس رسمی دادگستری است که شهرداری هر ساله در زمان محاسبه عوارض اخذ می نماید.

تبصره ۲) جهت مراکز استیجاری متعلق به شهرداری مبلغ K بر اساس قرارداد فی مابین شهرداری و مستاجر محاسبه خواهد شد.

تبصره ۳) شهرداری موظف است در زمان واگذاری غرفه های شهربازی در پارکها و اماکن مربوطه موضوع مصوبه فوق را به عنوان بخشی از هزینه هایی که متقاضی شرکت کننده در مزایده می بایست در هزینه های پرداختی لحاظ نماید را در شرایط اختصاصی آگهی درج نماید.

تبصره ۴) مصوبه شماره ۱۳۹۱،۶،۱-۲۷۷۹۱ کان لم یکن گردید.

توضیح: تفسیر می گردد بند ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱-۱۳۷۹،۴،۲۷ مشتمل بر عوارض دستگاههای بازی و شهربازی در پارکها و اماکن عمومی و خصوصی می گردد.»

وضع عوارض مذکور به دلایل زیر مغایر با قانون می باشد:

۱- مطابق ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷،۲،۱۷، برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و نیز ارایه خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است، همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مآخذ محاسبه مالیات، توسط شوراهای اسلامی شهرها و سایر مراجع ممنوع اعلام شده است و به موجب ماده ۵۲ قانون یاد شده برقراری و دریافت عوارض دیگر مراجع ممنوع اعلام شده است و به موجب ماده ۵۲ قانون یاد شده برقراری و دریافت عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارایه دهندگان خدمات ممنوع است. همچنین در بند الف ماده ۳۸ قانون مذکور، نرخ عوارض خدمات تعیین شده است. بنا به مراتب مصوبه شورای اسلامی شهر شیراز مبنی بر اخذ عوارض سینما و نمایشات اعم از تیاتر و کنسرت و مسابقات ورزشی و غیره که از مصادیق ارایه خدمات و مآخذ محاسبه مالیات محسوب می شود و مطابق مقررات پیش گفته اخذ عوارض از آنها برخلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر شیراز می باشد.

۲- در آراء شماره ۱۵۱-۱۳۹۲،۲،۳۰، ۸۳۲-۱۳۸۷،۱۱،۲۷ و ۱۸۴۸-۱۳۹۳،۱۱،۱۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مصوبات شوراهای اسلامی شهرهای تهران، اراک و قزوین در خصوص اخذ عوارض از اماکن فرهنگی، ورزشی، تفریحی و نمایشگاهها به لحاظ مغایرت با قانون ابطال شده است و شورای اسلامی شهرهای محمدشهر، ملارد، خرم آباد، قدس، شهریار و شهر جدید هشتگرد که بدون رعایت مفاد آراء مذکور، عوارض بر بلیط سینما و تیاتر و نمایش، مسابقات ورزشی، استخرها، شهربازی، سیرک، اماکن تفریحی، فرهنگی و هنری و برپایی نمایشگاه به شرح مندرج در گردش کار وضع کرده اند، به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸، ۱۳ و ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال گردیده است.

بنا به مراتب درخواست ابطال ردیف ۱۵ مصوبات شماره ۶۸۲۱، الف-۱۳۷۹،۴،۲۷ و شماره ۹۲۲۰، الف-۱۳۸۲،۱۲،۱۶ [۱۳۸۳،۱۲،۱۶] و شماره ۹۳،۳۹۹۱، ص-۸،۷-۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر شیراز به عمل می آید. خواهشمند است دستور فرمایید در اجرای تبصره ۲ ماده ۲ قانون تشکیل این سازمان موضوع در هیأت عمومی دیوان مطرح و به طور فوق العاده و خارج از نوبت مورد رسیدگی قرار گیرد. موجب امتنان است از تصمیم متخذه این سازمان را مطلع فرمایند."

متن مصوبات مورد اعتراض به قرار زیر است:

الف: مصوبه شماره ۹۳،۳۹۹۱، ص-۸،۷-۱۳۹۷ شورای اسلامی شهر شیراز:

" مصوبه نامه شماره ۸۸۱۹۷-۱۳۹۳،۲،۲۹-۱۳۹۳ شهرداری شیراز مبنی بر اصلاح بند ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱-۱۳۷۹،۴،۲۷ در خصوص اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی در پارکها و اماکن عمومی پس از وصول و ثبت به شماره ۹۳،۲۱۶۱، و-۳،۳۱-۱۳۹۳ دبیرخانه شورا، موضوع در کمیسیون برنامه و بودجه، امور حقوقی و املاک شورا بررسی و تصمیم کمیسیون در شصت و پنجمین جلسه علنی شورای اسلامی شهر شیراز مورخ ۱۳۹۳،۸،۵ مطرح و به موجب این مصوبه و مستند به ماده ۷۱ اصلاحی قانون شوراها و ماده ۹ آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض

توسط شوراهای اسلامی شهر، بخش و شهرک مصوب ۱۳۷۸،۷،۷ هیأت وزیران و در جهت شفاف سازی نحوه اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی و دستگاههای بازی در پارکها و اماکن عمومی و خصوصی به شرح ذیل موافقت گردید:

الف- نحوه محاسبه عوارض استفاده از وسایل بازی و سرگرمی در اماکن و مراکز استیجاری متعلق به شهرداری

$$A = K * 5\%$$

الف- نحوه محاسبه عوارض استفاده از وسایل بازی و سرگرمی در اماکن و مراکز که متعلق به شهرداری نمی باشند.

$$A = K * 2\%$$

K: اجاره ماهیانه هر دستگاه یا هر مکان A: عوارض ماهیانه

تبصره ۱) جهت مراکز که متعلق به شهرداری نمی باشد. K نظریه کارشناس رسمی دادگستری است که شهرداری هر ساله در زمان محاسبه عوارض اخذ می نماید.

تبصره ۲) جهت مراکز استیجاری متعلق به شهرداری مبلغ K بر اساس قرارداد فی مابین شهرداری و مستاجر محاسبه خواهد شد.

تبصره ۳) شهرداری موظف است در زمان واگذاری غرفه های شهربازی در پارکها و اماکن مربوطه موضوع مصوبه فوق را به عنوان بخشی از هزینه هایی که متقاضی شرکت کننده در مزایده می بایست در هزینه های پرداختی لحاظ نماید را در شرایط اختصاصی آگهی درج نماید.

تبصره ۴) مصوبه شماره ۲۷۷۹۱-۱۶۸۱۳۹۱ کان لم یکن گردید.

توضیح: تفسیر می گردد بند ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱-۴۲۷۹۱۳۷۹ مشتمل بر عوارض دستگاههای بازی و شهربازی در پارکها و اماکن عمومی و خصوصی می گردد. «- رییس شورای اسلامی شهر شیراز»

ب: مصوبه شماره ۹۲۲۰ ش الف-۱۶،۱۲،۱۳۸۳ شورای اسلامی شهر شیراز:

" برادر گرامی جناب آقای مهندس رجا

شهردار محترم شیراز

سلام علیکم

احتراماً نامه شماره ۹۲۲۰-۱۲،۱۳،۱۳۸۳ تعدادی از اعضاء محترم شورا ارسالی از کمیسیون فرهنگی- اجتماعی شورا در خصوص کاهش عوارض مصوب کنسرتهاى موسيقى برای برنامه های داخلی- خارجی در جلسه مورخ ۱۳۸۳،۱۲،۱۰

شورای اسلامی شهر شیراز مطرح و مقرر گردید که عوارض مذکور برای برنامه های داخلی از ۲۰ درصد به ۱۰ درصد و برنامه های خارجی از ۳۵ درصد به ۱۵ درصد کاهش یابد. - رییس شورای اسلامی شهر شیراز"

در پاسخ به شکایت مذکور، رییس شورای اسلامی شهر شیراز به موجب لایحه شماره ۹۶۴۹۷۵-ص-۱۱۴۱۱۴-۱۳۹۶ توضیح داده است که:

"ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

با احترام بازگشت به ابلاغیه شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۱۰۰۴ و کلاسه ۱۱۴۰۹۶ موضوع درخواست سازمان بازرسی کل کشور در خصوص مصوبات مربوط به عوارض سینما و نمایش و کنسرت موسیقی عوارض ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی دفاعیات این شورا به شرح ذیل تقدیم می گردد:

۱- سازمان بازرسی در درخواست تقدیمی اعلام نموده اند که برابر ماده ۵۰، ۵۲ و ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده دریافت عوارض سینما و نمایش و عوارض کنسرت های موسیقی مغایر قانون می باشد که در این خصوص به استحضار می رساند: برابر ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده در مواردی که در این قانون برای آنها مالیات و عوارض تعیین شده شوراها و سایر مراجع نمی توانند وضع مالیات و یا عوارض نمایند و مفهوم مخالف آن این است که برای مواردی که تکلیف آنها در این قانون تعیین نگردیده مراجع ذیصلاح مثل شوراها بر اساس تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون فوق و بند ۱۶ ماده ۸۰ اصلاحی قانون شوراها می توانند وضع عوارض نمایند و با توجه به اینکه در قانون مالیات بر ارزش افزوده هیچ گونه وضع و پیش بینی در این خصوص صورت نگرفته شورای اسلامی شهر شیراز اختیار وضع آن را داشته است. در زمان رسیدگی به اعتراض مودیان در کمیسیونهای ماده ۷۷ قانون شهرداریها، اعضای کمیسیون بیان می دارند که در صورت ارایه تاییدیه از سازمان امور مالیاتی یا اداره امور مالیاتی مبنی بر پرداخت عوارض موصوف به موجب مقررات قانون با ارزش افزوده مشمول عوارض مزبور نمی گردید که تاکنون هیچ یک از مودیان نامه ایی با مضمون فوق را ارایه ننموده اند و اصولاً هیچ گونه وجهی در قالب قانون مالیات بر ارزش افزوده پرداخت نمی نمایند. لذا اظهار این موضوع که مالیات و عوارض سینما و نمایشات و کنسرتها در قانون مالیات بر ارزش افزوده تعیین تکلیف شده صحیح نمی باشد. جهت استحضار نمونه هایی از آراء کمیسیونهای ماده ۷۷ که بر این مبنا صادر گردیده حضورتان ارسال می گردد. در خصوص ایراد سازمان بازرسی به مصوبه شماره ۹۳۳۹۹۱-ص-۸۷-۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر شیراز با موضوع عوارض از ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی در پارکها و اماکن عمومی موارد ذیل از جمله ایرادات به درخواست سازمان بازرسی می باشد.

۲- مصوبه شماره ۹۳۳۹۹۱-ص-۸۷-۱۳۹۳ از لحاظ ماهوی و شکلی با اخذ عوارض از فروش بلیط مربوط به سینما و کنسرت متفاوت بوده و همان طور که از متن درخواست سازمان بازرسی مستفاد می گردد، سازمان بازرسی هیچ گونه توجیهی در خصوص ایراد خود بر این مصوبه وارد ننموده و با توجه به مطالب بند یک و دو درخواست ارسال به آن دیوان تقاضای مغایرت قانون مصوبه ۹۳۳۹۹۱-ص-۸۷-۱۳۹۳ را بیان نموده اند که مطالب اعلامی صحیح نبوده و موضوع مصوبه ۹۳۳۹۹۱-ص این شورا از لحاظ شکلی و ماهوی به نحوی تهیه گردیده تا ایرادات قانونی مورد نظر قانونگذار و دیوان عدالت اداری را مرتفع نموده باشد، لذا استدعا می گردد قضات هیأت عمومی دیوان به این

موضوع توجه ویژه بنمایند. همان طور که در بند ۳ صفحه نخست درخواست سازمان بازرسی متن مصوبه ۱۳۹۳،۸،۷-ص-۹۳،۳۹۹۱ بیان گردیده اخذ عوارض از وسایل بازی و سرگرمی با فرمول $A=K \times 1$ و $A=K \times 2$ اخذ می گردد و عوارض مزبور بر مبنای فروش یا بهاء بلیط نمی باشد و لذا مقایسه این مصوبه با مصوبات ابطالی شهرهای دیگر کشور و ارایه به دیوان عدالت اداری صحیح نمی باشد و به استناد مطالب بند یک این لایحه صلاحیت شورای شهر در تصویب مصوبه ۱۳۹۳،۳۹۹۱-ص به صورت صحیح صورت پذیرفته است به هر حال با عنایت به مراتب فوق و با توجه به غیر موجه بودن تقاضای سازمان بازرسی و توجه به این نکته مهم که مصوبه مورد اشاره در حال حاضر ملغی گردیده تقاضای رد درخواست سازمان بازرسی را دارد.

۳- در بند دوم لایحه پیوست دادخواست سازمان بازرسی به تعدادی از آراء صادره توسط هیأت عمومی دیوان عدالت اداری که به موجب مصوبات شورای اسلامی برخی از شهرها راجع به اخذ عوارض از اماکن ورزشی، فرهنگی، تفریحی و نمایشگاهها ابطال گردیده است و اعلام گردیده نظر به اینکه مصوبات آن شهرها باطل گردیده مصوبه شورای اسلامی شهر شیراز نیز می بایست ابطال گردد که در آن خصوص به استحضار می رساند ابطال مصوبات سایر شهرها توسط هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به دلایل شکلی و ماهوی نمی تواند موجب ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر شیراز باشد و این ادعا مبنی بر اینکه به صرف ابطال مصوبات شورای اسلامی شهرهای مذکور می بایست موجب ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر شیراز نیز شود غیر موجه و بلا تصور است."

ب) آقای غلامحسین نوروزی به موجب دادخواستی ابطال مصوبه شماره ۱۳۹۳،۸،۷-ص-۹۳،۳۹۹۱ اصلاحیه بند ۱۵ مصوبه شماره ۱۳۹۷،۴،۲۷-۶۸۲۱ شورای اسلامی شهر شیراز را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام به استحضار عالی می رساند که مطابق با ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۹۷،۲،۱۷ برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و نیز ارایه خدماتی که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنان معین شده است و همچنین برقراری عوارض بر درآمدهای مآخذ محاسبه مالیات توسط شورای شهرها و سایر مراجع ممنوع اعلام شده است و به موجب ماده ۵۲ قانون یاد شده برقراری و دریافت عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارایه دهندگان خدمات ممنوع است. همچنین در بند الف ماده ۳۸ قانون مذکور نرخ عوارض خدمات تعیین شده است. بنابه مراتب مصوبه شماره ۱۳۹۳،۸،۷-ص-۹۳،۳۹۹۱ شورای اسلامی شهر شیراز مبنی بر اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات تفریحی شهرسازی که از مصادیق ارایه خدمات عمومی محسوب می شود و مطابق مقررات پیش گفته شده اخذ عوارض از آن ممنوع است خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر شیراز محسوب می شود."

در پاسخ به شکایت مذکور، رییس شورای اسلامی شهر شیراز به موجب لایحه شماره ۱۳۹۶،۱۲،۲۷-ص-۹۶،۵۶۷۴ توضیح داده است که:

"ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

با احترام، بازگشت به ابلاغیه پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۱۲۳۶ و کلاسه ۹۶۰۱۵۲۲ موضوع درخواست آقای غلامحسین نوروزی در خصوص تقاضای ابطال مصوبه شماره ۹۳،۳۹۹۱ ص-۱۳۹۳،۸،۷ شورای اسلامی شهر شیراز دفاعیات این شورا به شرح ذیل تقدیم می گردد:

۱- در ابلاغیه دادخواست ضمایمی ارسال نشده و دادخواست دارای لاک گرفتگی (تصحیح متن) بوده لذا در قسمت موضوع شکایت دادخواست تقدیمی مصوبه شماره ۶۸۲۱-۴،۲۷-۱۳۹۶ ذکر گردیده که در سال ۱۳۹۶ چنین مصوبه ای صادر نگردیده است و در متن دادخواست نیز اشاره ای به ابطال مصوبه ۶۸۲۱ نگردیده است لذا دادخواست از بهم ریختگی فراوانی برخوردار است که پاسخ به آن را سخت می نماید.

۲- شاکی در درخواست تقدیمی اعلام نموده اند که برابر ماده ۵۰، ۵۲ و ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده دریافت عوارض ارایه دهندگان شهرسازی مغایر قانون می باشد که در این خصوص به استحضار می رساند برابر ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده در مواردی که در این قانون برای آنها مالیات و عوارض تعیین شده شوراها و سایر مراجع نمی توانند وضع مالیات و یا عوارض نمایند و مفهوم مخالف آن این است که برای مواردی که تکلیف آنها در این قانون تعیین نگردیده مراجع ذیصلاح مثل شوراها بر اساس تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مذکور و بند ۱۶ ماده ۸۰ اصلاحی قانون شوراها ضمن آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای اسلامی مصوب سال ۱۳۷۵ و اصلاحات بعدی می توانند وضع عوارض نمایند و با توجه به اینکه در قانون مالیات بر ارزش افزوده هیچ گونه وضع و پیش بینی در این خصوص صورت نگرفته شورای اسلامی شهر شیراز اختیار وضع آن را داشته است.

در زمان رسیدگی به اعتراض مودیان در کمیسیونهای ماده ۷۷ قانون شهرداریها، اعضای کمیسیون بیان می دارند که در صورت ارایه تاییدیه از سازمان امور مالیاتی یا اداره امور مالیاتی مبنی بر پرداخت عوارض موصوف به موجب مقررات قانون با ارزش افزوده مشمول عوارض مزبور نمی گردید که تاکنون هیچ یک از مودیان نامه ای با مضمون فوق را ارایه ننموده اند بدین علت که هیچ گونه وجهی را در قالب قانون مالیات بر ارزش افزوده پرداخت نمی نمایند. لذا اظهار این موضوع که مالیات و عوارض شهرسازی در قانون مالیات بر ارزش افزوده تعیین تکلیف شده صحیح نمی باشد. با عنایت به مراتب فوق و با توجه به غیر موجه بودن تقاضای شاکی، رد درخواست نامبرده مورد استدعاست.

ج) آقای هادی ولی پور به موجب دادخواستی ابطال مصوبه شماره ۹۳،۳۹۹۱ ص-۱۳۹۳،۸،۷ اصلاحی بند ۱۵ مصوبه شماره ۶۸۲۱-۴،۲۷-۱۳۹۷ شورای اسلامی شهر شیراز در خصوص اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات عمومی و تجهیزات شهرسازی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

" مطابق ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷،۲،۱۲ برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و نیز ارایه خدمات که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مآخذ محاسبه مالیات توسط شوراهای اسلامی شهرها و سایر مراجع ممنوع اعلام شده است و به موجب ماده ۵۲ قانون یاد شده برقراری عوارض و دریافت آن از تولیدکنندگان و ارایه دهندگان خدمات ممنوع است. همچنین بند الف ماده ۳۸ قانون مذکور نرخ عوارض خدمات تعیین شده است. بنابه مراتب مصوبه شماره ۹۳،۳۹۹۱ ص-۱۳۹۳،۷،۸ شورای اسلامی شهر شیراز مبنی بر اخذ عوارض از ارایه دهندگان خدمات

تفریحی شهربازی که از مصادیق ارایه خدمات عمومی محسوب می شود و مطابق مقررات پیش گفته شده اخذ عوارض از آن ممنوع است خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر شیراز محسوب می شود."

درپاسخ به شکایت مذکور، رییس شورای اسلامی شهر شیراز به موجب لایحه شماره ۹۷،۹۷۶ ص-۱۰،۳،۱۳۹۷ توضیح داده است که:

"ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام

با احترام، بازگشت به ابلاغیه پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۵۸۰۱۱۴۵ و کلاسه ۹۶۰۱۳۹۳ موضوع درخواست آقای هادی ولی پور در خصوص تقاضای ابطال مصوبات شماره های ۹۳،۳۹۹۱ ص-۹۳،۸،۷،۱۳۹۳ شورای اسلامی شهر شیراز دفاعیات این شورا به شرح ذیل تقدیم می گردد:

شاکی در درخواست تقدیمی استناد به مواد ۵۰ و ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده نموده و مصوبه شماره ۹۳،۳۹۹۱ ص-۹۳،۸،۷،۱۳۹۳ را مغایر قانون دانسته که در این خصوص به استحضار می رساند ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده چنین بیان می دارد که «در مواردی که در این قانون برای آنها مالیات و عوارض تعیین شده شوراها و سایر مراجع نمی توانند وضع مالیات و یا عوارض نمایند» و مفهوم مخالف آن این است که برای مواردی که تکلیف آنها در این قانون تعیین نگردیده مراجع ذیصلاح مثل شوراها بر اساس تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مذکور و بند ۱۶ ماده ۸۰ اصلاحی قانون شوراها و همچنین آیین نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شوراهای اسلامی مصوب سال ۱۳۷۵ و اصلاحات بعدی می توانند وضع عوارض نمایند و با توجه به اینکه در قانون مالیات بر ارزش افزوده و به خصوص ماده ۳۸ آن که شاکی به آن استناد نموده هیچ گونه مالیات بر ارزش افزوده ای برای ارایه دهندگان خدمات از شهربازی و تفریحی در نظر گرفته نشده است لذا شوراهای اسلامی شهرها اختیار وضع عوارض را به استناد بند ۱۶ ماده ۸۰ اصلاحی قانون شوراها و همچنین آیین نامه نحوه وضع و وصول عوارض را دارا می باشد.

همچنین به استحضار می رساند در چندین مورد مودیان به موضوع و وصول عوارض در کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداریها اعتراض نموده اند و اعضای کمیسیونهای ماده ۷۷ از مودیان درخواست نموده اند که در صورت پرداخت مالیات بر ارزش افزوده تاییدیه آن را ارایه نمایند تا شامل عوارض نگردد که تاکنون هیچ کدام از مودیان گواهی از سازمان امور مالیاتی مبنی بر پرداخت عوارض مزبور ارایه ننموده اند و این موضوع تاییدی بر مشمولیت آنان بر عوارض ارایه دهندگان خدمات شهربازی و تفریحی می باشند. علی ایحال با عنایت به مراتب فوق و با توجه به غیر موجه بودن تقاضای شاکی تقاضای رد درخواست نامبرده را دارد."

در اجرای ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ پرونده به هیأت تخصصی شوراهای اسلامی دیوان عدالت اداری ارجاع می شود و هیأت مذکور به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۷،۷،۱۱-۹۷۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۱۹۳ ردیف ۱۵ از جدول مصوبه شماره ۶۸۲۱ ش الف-۱۳۹۷،۴،۲۷ مبنی بر عوارض سینما و نمایشات اعم از تیاتر و کنسرت و مسابقات ورزشی و غیره مصوب شورای اسلامی شهر شیراز را قابل ابطال تشخیص نداد و رای به رد شکایت صادر کرد. رای مذکور به علت عدم اعتراض از سوی رییس دیوان عدالت اداری و یا ده نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیست یافت.

رسیدگی به سایر مصوبات در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۷،۹،۲۷ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و روسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رای مبادرت کرده است.

رای هیأت عمومی

الف- با توجه به اینکه به موجب ماده یک قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارایه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب سال ۱۳۸۱ که در آن مقرر شده است، از ابتدای سال ۱۳۸۲ برقراری و دریافت هرگونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از ملی و محلی از تولیدکنندگان کالاها، ارایه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می پذیرد و نظر به ماده ۴ قانون مذکور که عوارض خدمات را تعیین کرده و در ماده ۵ قانون فوق الذکر برقراری هرگونه عوارض در مورد آن دسته از خدماتی که در ماده ۴ قانون تکلیف آن از حیث پرداخت عوارض تعیین شده صریحاً ممنوع شده است و رای شماره ۸۳۲-۱۱،۲۷-۱۳۸۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری هم موید این امر می باشد، لذا مصوبه شماره ۹۲۲۰ ش الف-۱۲،۱۶-۱۳۸۳ به علت مغایرت با قانون مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود.

ب- نظر به اینکه در ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و نیز ارایه خدماتی که در این قانون تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است، همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مآخذ محاسبه مالیات، توسط شوراهای اسلامی شهرها و سایر مراجع ممنوع اعلام شده است و به موجب ماده ۵۲ قانون یاد شده برقراری و دریافت عوارض دیگر از تولیدکنندگان و واردکنندگان کالاها و ارایه دهندگان خدمات ممنوع است و در بند (الف) ماده ۳۸ قانون مذکور نرخ عوارض خدمات تعیین شده است و موارد مصرح در تعرفه مورد اعتراض از مصادیق ارایه خدمات و مآخذ محاسبه مالیات محسوب می گردد و مفاد رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره های ۱۵۱-۱۳۹۲،۲،۳۰ و ۵۷۰-۱۳۹۵،۲،۲۵ هم موید این امر می باشد، بنابراین مصوبه شماره ۹۳،۳۹۹۱ ص-۸،۷-۱۳۹۳ مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود.

محمدکاظم بهرامی-رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری